

De jonge Java-programmeur

Daar zit hij, voor in de klas. 3 HAVO, een nette school in een kleine provinciestad. Hij kwam als een van de eersten de klas in. De rest van de klas komt binnendruppen en kletst vrolijk over de coole kleren, vette muziek en te gek gave mobiel-tjes. Niemand ziet hem zitten, niemand gunt hem ook maar één woord. Hij ziet er ook niet uit. Bleek, beetje paffig, slordig haar, een saai T-shirt, gewone spijkerbroek en onhippe schoenen. De leraren mogen hem graag. Hij is slim, 'een prima jongen', 'hij komt er wel'.

Thuis op zijn kamertje heeft hij drie afgedankte computers staan. Spelen bij vriendjes doet hij nooit. Zijn ouders maken zich daar een beetje zorgen over. Hij zelf zit gewoon liever op z'n kamertje met de computers te spelen. Hij bouwt voor zijn oom, een huisarts, een programma voor de administratie van zijn praktijk. Het is overduidelijk: hij is een jonge nerd. Een toekomstige Java programmeur. Hij kán haast niks anders worden.

Vroeger, zo'n veertig jaar geleden, zou er één belangrijke troost zijn geweest voor deze jongen en zijn ouders. Zijn klasgenootjes zouden allemaal nietszeggende banen krijgen bij nietszeggende bedrijfjes. Ze zouden bedrijfsleider worden bij een kruidenier. Ze zouden bij het postkantoor gaan werken. Maar hij, hij zou naar de grote stad gaan, naar de hogeschool, hij zou *ingenieur* worden. Ingenieur! Iets om trots op

te zijn. Ingenieurs woonden in mooie huizen en trouwden met degelijke lieve vrouwen en kregen nette lieve kinderen. Ingenieurs, daar kon je op vertrouwen. Saaie, slimme, nette, technisch aangelegde jongens werden Ingenieur. Het kwam goed met dat soort jongens. Nederland moest het toen hebben van de Ingenieur. De Ingenieur werd in de watten gelegd.

Nu wordt deze jongen dus Java programmeur, voor de rest van zijn leven met de fiets naar de IT afdeling van een verzekeringsbedrijf. Zijn klasgenootjes zullen wel management assistent worden, artsbezoeker of controller. Banen waar ze trots op zijn, banen met glimmende leasewagens. De minder slimme maar wel populaire jongens uit zijn klas gaan misschien ook de IT in. Zij zullen werken bij dure adviesbureaus in grote glimmende gebouwen. Zij worden geen nerd, zij worden *consultant*. Zij doen spannende projecten want ze dragen mooie pakken. Om het echte werk te laten doen zouden ze eigenlijk nerds moeten gebruiken maar omdat ze zich daar niet lekker bij voelen doen ze het zelf maar. Ze zijn er nogal slecht in.

Ik zag laatst een TV programma waarin gezocht werd naar een oplossing voor de dip waar de Nederlandse economie zich in bevind. Nederland werd vergeleken met een land waar het veel beter gaat: Finland. De deskundigen vertelden dat er in Finland veel meer

innovatie plaatsvindt. Die innovatie wordt vooral gevoed door een hele specifieke Finse bevolkingsgroep: de nerd. De Finnen koesteren hun nerds en ze hebben er baat bij. Ze zien ook wel dat nerds anders zijn, minder makkelijk in de omgang, minder geïnteresseerd in glimmende auto's en mooie pakken. Finnen weten hoe je nerds moeten vertroetelen. Je geeft ze technologie, je geeft ze de vrijheid om te laten zien wat ze allemaal kunnen bedenken en maken. Finse nerds worden gewaardeerd.

Innovatie is de belangrijkste drijfveer van onze economie. De nerd is een bron van innovatie, de nerd hebben we nodig, hard nodig. De nerd moet worden wat de ingenieur vroeger was: van overheidswege belangrijk, gewaardeerd. We zullen er allemaal aan moeten wennen. Misschien een goeie eerste stap: De consultant moet maar eens een kopje koffie halen voor de nerd. En een gesprekje beginnen. En écht luisteren naar wat de nerd te zeggen heeft. De consultant kan wel wat leren van de nerd.

PS. Daar waar 'hij' of 'hem' gebruikt wordt kan natuurlijk ook 'zij' of 'haar' gelezen worden. Vrouwelijke nerds moeten helemaal gekoesterd worden!

*Daan Kalmeijer is docent consultant bij
CIBIT adviseurs | opleiders
(e-mail: daan@cibit.nl)*